

Vlnačka krvavá (*Eriosoma lanigerum*)

Vlnačka krvavá prioritne škodí na jabloni domácej, no v súčasnosti sa s ňou môžeme stretnúť aj na okrasných rastlinách, ktoré sú z rodu skalník (*Cotoneaster*), hlohyňa (*Pyracantha*), hloh (*Crataegus*) a jarabina (*Sorbus*). Pôvodnou oblasťou výskytu vlnačky krvavej je Severná Amerika. V Európe monitorujeme škodcu už od začiatku 19. storočia, pričom zavlečený bol pravdepodobne dovozom stromčekov pôvodom z USA. Prvotný výskyt škodcu v Európe evidovalo Nemecko, neskôr sa rozšíril prakticky do celej Európy, až prenikol na Kaukaz. V podmienkach Slovenskej republiky sa vyskytuje najmä v teplejších, južných oblastiach v období suchších rokov.

K prvým symptomatickým prejavom prítomnosti vlnačky krvavej patrí tvorba bieleho voskového vlákna na výhonkoch, vetvičkách a puklinách kôry. Neskôr sa môžeme stretnúť s tvorbou nádorov rôznej veľkosti, pričom kôra nad nádormi praská. V týchto miestach nádorov pozorujeme kolónie vošiek pokryté hustými bielymi voskovými vláknami. Ak takúto kolóniu rozmliaždime medzi prstami, zostane nám červenkastá šťava, ktorá je podobná krvi. Škodca sa nevyskytuje na listoch hostiteľských rastlín. Po napadnutí konáre pomaly usychajú, stromy môžu krpať až odumierať, a to najmä ak sú nedostatočne hnojené. Sekundárne môžu byť stromy infikované drevnými hubami, ktoré môžu zhoršiť zdravotný stav napadnutých hostiteľských rastlín.

Obr. 1 – Symptomatické prejavy prítomnosti vlnačky krvavej

(Zdroj: <https://gd.eppo.int/taxon/ERISLA/photos>)

Škodca prezimuje ako larva 1. alebo 2. vývinového stupňa na strome ukrytá v trhlinách kôry alebo v zemi na báze kmeňa hostiteľskej rastliny. V priebehu zimného obdobia sú larvy bez vytvoreného bieleho vlákna. Takto sa stávajú larvy menej nápadné. Na jar, kedy sa larvy

sťahujú zo svojich zimných úkrytov na vhodné miesta na kôre, začínajú postupne vytvárať nápadné biele vlákna. Práve v nich sa postupne objavujú okrídlené samičky, ktoré sa rozletujú do okolitého prostredia.

Populačná hustota vlnačky krvavej kolíše v priebehu sezóny s maximom v mája až júni. Neskôr dochádza k poklesu až do septembra, kedy dochádza takmer k jej vymiznutiu, preto sa môžu záhradkári domnievať, že sa strom uzdravil. Na jeseň sa však početnosť vlnačky krvavej môže opäť zvýšiť.

Prevenia pred týmto ochorením spočíva predovšetkým v dostatočnej výžive jabloní. Dôraz sa kladie na dostatok obsahu draslíka, ktorý má rozhodujúci vplyv na dobrú odolnosť hostiteľských rastlín proti vlnačke krvavej. Napadnuté konáre a vetvičky je potrebné odstrániť a spáliť. V pravidelne ošetrovaných sadoch nie je vlnačka problémovým škodcom. Prirodzeným predátorom vlnačky krvavej je ucholak obyčajný.

Ing. Ivana Horváthová

Odbor ochrany rastlín

ÚKSÚP

20.10.2017